

VORBIREA SIMPLĂ A DUHULUI, PE UNDE HERTZIENE

Epoca pe care o traversăm presupune un context generos în care cuvântul se bucură de un spațiu larg de manifestare, prin tipărituri, prin comunicarea orală TV sau Radio sau prin folosirea lui în spațiul virtual. Și acest lucru este valabil și atunci când este vorba despre „cuvântul credinței”. Cu siguranță, prezența masivă a cuvântului numit „duhovnicesc” este fără precedent, iar accesul la acesta este la îndemână, depărtare de un simplu click în spațiul virtual sau de o răsfoire rapidă a unei cărți din cele care ne străjuiesc din biblioteca personală. Această stare de fapt ne face uneori să afirmăm, poate și dintr-o oboseală de prea mult, faptul că este evident că omul contemporan știe prea bine ce-ar trebui să facă sau oricum mult mai bine decât în alte vremuri, ceea ce-i rămâne, însă, este doar să se hotărască să înceapă să facă.

Socotesc că două lucruri fac această stare prezentă mai complexă, indicându-ne deopotrivă și soluții potrivite. Și anume, nevoia de selecție din oferta atât de variată și, într-un fel, scăpată de sub control, la care se adaugă criteriile pentru ca un cuvânt să poată fi numit „duhovnicesc”. În ce privește primul element, de regulă socotim această variație de surse, biblioteci clasice sau virtuale, drept o izbândă a lumii moderne, însă, la fel de ușor am putea constata că plonjăm și înotăm în ape adânci și periculoase și că nu deținem regulile necesare pentru a face acest lucru, nici pregătirea pentru un astfel de demers destul de temerar și nici o minimă experiență care să justifice curajul pentru un astfel de drum. În această situație se vede obligatorie

însoțirea unui părinte sau a unui om duhovnicesc, care să ne poate indica drumul, care să ne poate introduce în taine, dar, mai ales, care să ne însoțească sigur în cele ale credinței. În diversitatea ofertei ne este imposibil să aflăm un manual sau, chiar dacă am reuși acest lucru, trecerea de la teorie la practica personală ar fi extrem de dificilă. Înțelegem din practica de zi cu zi că manualul de utilizare își are importanța lui, tutorialul și mai mult, însă ceea ce capătă maxim de valoare este nevoia ca cineva să ne arate cum se face un lucru anume. Acest principiu se aplică cu atât mai mult în spațiul credinței, de-a lungul unui itinerariu duhovnicesc.

În continuare ne vom referi la cel de-al doilea element – condițiile în care un cuvânt poate fi numit duhovnicesc. Abuzul de utilizare a acestui termen aduce cu sine confuzii și neînțelegeri vizavi de conținutul pe care îl presupune. În sens total, acesta indică un cuvânt ce vine direct de la Dumnezeu. „Cum vorbesc oamenii lui Dumnezeu?” se întreabă Sfântul Siluan Athonitul. și răspunde, arătând că unii ca aceștia nu spun nimic de la ei, ci doar ceea ce le dă Duhul a grăi, și atunci când le dă Duhul a grăi. Cuvântul duhovnicesc se potrivește celor duhovnicești, nu este fără măsură, nu se oferă la întâmplare, nu se grăiește cu ușurință, nu este previzibil, însă este dătător de viață și purtător de înviere. De regulă, acesta se adresează celor în nevoie și care îl cer cu sinceritate și este însoțit de foarte multă smerenie. Deși dă mărturie despre adevăr, în sens de obiectiv, totuși el este personalizat, este simplu, fără exprimări alambicate și indică un firesc de comportament, mai întâi, al celui care-l rostește, dar, în continuare, și al celui care îl primește.

Acesta este cadrul în care facem referire la volumul de față intitulat „Inima, între păcat și virtute”, ce cuprinde cuvintele Preasfințitului Părinte Episcop Teofil de Iberia rostite în dialogul cu Părintele Cătălin Pălimaru, în cadrul emisiunii „ABC-ul credinței” la Radio Renașterea. Despre „Părintele Teofil”, așa cum și acum i se spune, nu este nevoie să scriem

multe, el este recunoscut simplu drept „părinte” care a născut și naște întru cele ale Duhului, mai întâi la Mănăstirea Salva, apoi la Cluj-Napoca, continuând în ținuturile Spaniei și Portugaliei. Iar cuvântul său este primit în consecință, simplu și viu. Deși fără pretenții, este rostit cu grijă, expresie a dragostei părintești, plin de îngăduință, dar și direct, atunci când situația o cere. Abordarea sa, chiar și pe unde hertziene, vizează omul din fața sa, cu căutările, căderile, speranțele, dar, mai ales, cu nevoile lui. Uneori are un caracter introductiv în tainele credinței, așa cum ne indică și titlul emisiunii, însă, în același timp, discret, de cele mai multe ori, îl conduce pe ascultător într-o mistagogie adâncă în cele ale experienței duhovnicești înalte.

Dacă în emisiunile radio cuvântul a fost rostit, în acest volum acesta primește o formă scrisă, prin grija ucenicilor apropiați, ca un gest de prețuire și recunoștință, dar, mai ales, pentru a-l face accesibil și sub forma tipărită celor care vor dori să se aplece cu răbdare și atenție asupra lui, într-o lectură personală tihnită, ca parte din programul duhovnicesc cotidian. Și totul în încercarea de a trăi cât mai asumat taina credinței în Biserica lui Hristos.

Sunt prezente teme dintre cele mai importante și sensibile precum: libertatea voinței, legătura dintre credință și fapte, și apoi cea mai mare parte este dedicată virtuților – înțelepciunea, cumpătarea, bărbăția, credința, nădejdea, dragostea, ascultarea, sărăcia, fecioria, iar ultimele emisiuni sunt dedicate inimii în înțelesul duhovnicesc, rugăciunii și, în cele din urmă, realității păcatului și căii pocăinței în Biserica noastră. Toate aceste tematici sunt analizate din perspectiva vieții imediate, cu o fundamentare biblică și filocalică.

Îi mulțumim Preasfințitului Teofil pentru darul acesta minunat al cuvântului de părinte adresat nouă, de atunci, dar și de acum, de vreme ce volumul tipărit înseamnă un dar pentru noi la timpul prezent. Îi felicităm pe ucenicii săi harnici care au tehnoredactat aceste emisiuni și le-au pus în formă scrisă

† Benedict Bistrițeanul

Într-un volum bine întemeiat. Mulțumim și Editurii Renașterea și ostenitorilor acesteia pentru grija de a tipări cărți duhovnicești pentru omul contemporan și pentru munca lor atentă în redactarea acestora.

Suntem convinși că volum de față le va oferi celor interesați de o viață duhovnicească serioasă resurse importante și indicații de mare precizie în itinerariul personal de apropiere de Domnul și de cele ale Împărăției Lui.

Le urăm tuturor cititorilor o lectură cu mult folos duhovnicesc!

† **BENEDICT Bistrițeanul**

Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Chijului